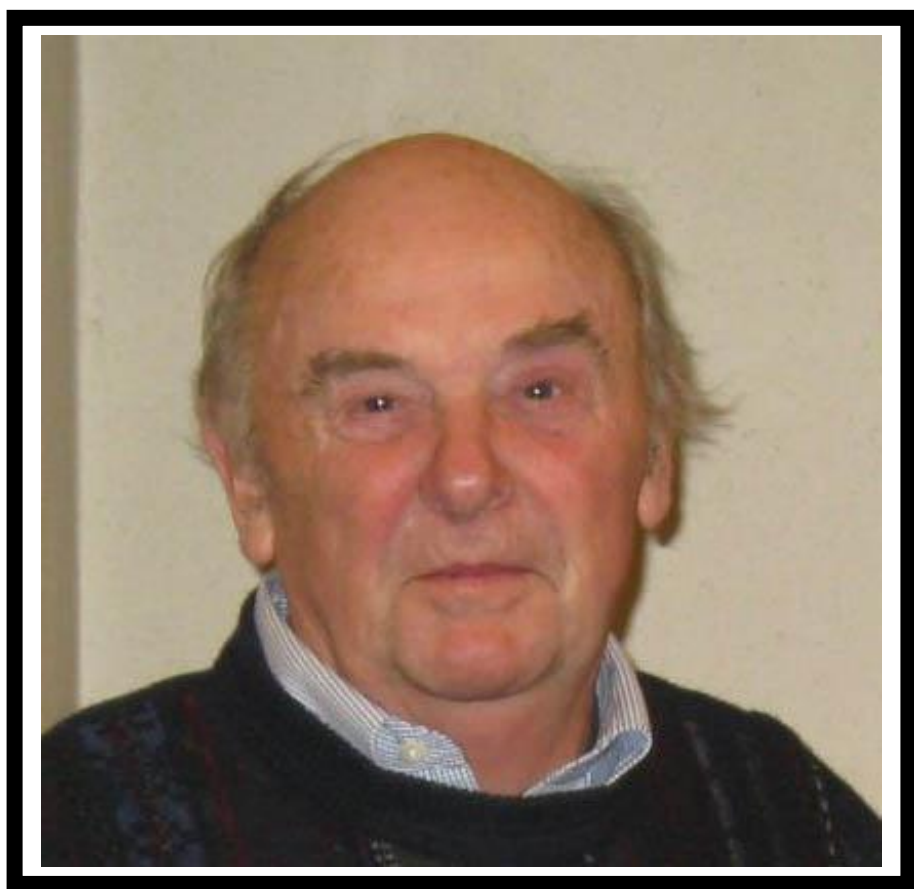


September 2015. Tweede jaar.

Blad zonder naam

Periodiek van schaakvereniging EsPion



IN MEMORIAM CAREL VAN PAMPUS

* 3 oktober 1928 - † 21 september 2015

Maandag 21 september 2015. Begin van de herfst op het noordelijk halfrond, het wordt kouder.

Dat geldt in het bijzonder voor onze schaakvereniging: het wordt minder warm, want we moeten Carel van Pampus missen. Dat zal niet snel wennen.

Vorig jaar was Carel nog vast onderdeel van het vijfde team, beter bekend als de Vier Vreemde Vrienden. Zijn laatste externe partij speelde hij in de Vredeskerk, tegen ENPS. 't Werd een remise, het team verloor. Geen punt, we hadden het goed genoeg gehad om de avond nog wat te willen rekken. Dat we in De Pijp op een vrijdagavond geen kroeg konden vinden, leidde tot zelfbeklag en de afspraak dat we de borrel een volgende keer zeker wel zouden weten te bemachtigen. Het zal er niet meer van komen.

Dit jaar gaf hij aan een jaartje rust te willen nemen, niet extern te spelen. "Jammer", zei ik, niet wetend dat het jaartje pauze zo'n definitief karakter zou krijgen.

Zo'n dertig jaar geleden leerde ik hem kennen: opeens was er op de schaakavond een vriendelijk, ongevaarlijk ogend mannetje, mij nog onbekend, maar andere leden kenden hem wel: hij was al eerder lid geweest en was teruggekeerd op het nest. Als schaker kreeg je een ander beeld van Carel. Zijn spelopvatting was bepaald avontuurlijk.

De gemoedelijkheid kreeg onmiddellijk na de partij weer de overhand. In de wintercompetitie heb ik Carel niet heel vaak als tegenstander gehad; meestal stond hij veel hoger op de ranglijst dan ik, hij was beslist de betere schaker. In de zomer of met bijzondere wedstrijden trof ik hem vaker en meestal trok ik dan aan het kortste eind.

Opvallend was de lach die hij na een blunder ten gehore wiste te brengen: “Tja, ha, dat is niet handig!, Haha!” Het maakte daarbij niet uit of hijzelf de blunder had gefabriceerd of dat zijn tegenstander daarvan de auteur was. Carel was zowel een goede verliezer als een grootmoedig winnaar, daarom was het altijd voor mij weer een vreugde als de indeler ons wist te koppelen. Na de partij kwam het soms tot een serieus gesprek. Zo herinner ik me dat we het na zijn laatste verblijf in het ziekenhuis hadden over leven en dood. In het ziekenhuis werd een hoogbejaarde patiënte min of meer gedwongen naar de fysiotherapie te gaan, ondanks dat ze meldde er te moe voor was.

Carel vertelde: “De volgende morgen was ze dood, hadden ze haar niet rustig kunnen laten gaan?” Hij gaf aan dat hij vreesde voor een lang ziekbed. Daaruit put ik dan nog een beetje troost: dat ziekbed en aftakeling zijn hem bespaard gebleven.

Het is een troost, maar een hele schrale. Graag had ik nog vele keren met hem en tegen hem gespeeld. Want het was een genot om tegen hem te spelen. Hiernaast staan herinneringen aan een partij waaruit spreekt hoe bijzonder hij was, als speler en als medespeler. We hadden Carel graag nog veel langer als clubgenoot gehad.

tom kooij

We nemen afscheid.

Maandag 28 september 16:15 uur

De Nieuwe Ooster

Kruislaan 126

1097 GA Amsterdam

Ik was nog maar net lid, had jaren niet geschaakt en nu mocht ik tegen een man die mij bemoedigend toeknikte. Carel, zei hij. Dat zei mij nog weinig, behalve dan dat me aan de bar was toegefluiserd dat hij dat jaar de kampioen was. De remisekampioen, met de nadruk op remise.

Het was februari, de tweeëntwintigste en het was koud. Ik deed met zwart iets waarvan Fritz zei dat het na de derde zet al niet meer in het boek stond. Kortom, ik maakte er een potje van. Spannend werd 't wel, want mijn gestuntel sleepte Carel mee in een werveling van vreemde fantasieën en bijpassende verrassingszetten.

Met zijn twaalfde zet stond hij al glad gewonnen. Ik kon alleen maar wat spartelen. Tijdens mijn zoektocht naar redding regen de minuten zich geduldig aaneen.

Fritz jukt niet. Carel had de hele partij de overhand. Zet na zet kreeg hij me waar ik niet wilde zijn. Zijn negentiende zet verleidde me nog tot lang nadenken over een probeersel dat... het hoefde niet meer. Mijn vlag viel.



Als teken van capitulatie stak ik mijn hand uit. Carel schudde die, hield 'm vast, keek nog eens goed naar de stelling, bepeinsde de mogelijkheden waaraan we met gevallen vlag niet meer zouden toekomen, keek me stralend aan en zei vriendelijk "Je hebt zó je best gedaan, zullen we dan maar remise doen ?!".

jaap de kreek



In 1937 kwam de "Amsterdam Cup" de vereniging De Pion binnen. Het was een zwaar zilveren beker, een schoonheid. Het was de wisselprijs voor de winnaar van de zomercompetitie, aangeboden door de man die de beker in 1939 zelf mee naar huis mocht nemen. Daar bleef hij de hele oorlog stilletjes staan.

Op de achterkant van de beker staan de namen van de winnaars door de jaren heen. Die van direct na de oorlog was de naam van een knaap van achttien. Carel van Pampus.

In het najaar van 2009 zag Carel de beker weer terug. Of hij er mee op de foto wilde. Daar moest hij wat om lachen. "Ach, nou ja, als dat dan moet, vooruit maar" Hij deelde de foto met die andere prachtige winnaar, Kees Besselink. Wat je hier ziet is een uitsnede.

"Ik speelde maar een of twee jaar bij de vereniging." zei Carel, "Ik was ingedeeld in de onderste regionen en won alles." Na die twee jaar verliet Carel de club om heel andere dingen te doen. Pas vijfendertig jaar na zijn bekerwinst keerde hij terug. Nu voor zo'n vijfentwintig jaar. Dankbare jaren voor ieder die met deze beminnelijke man in contact kwam. Deze week verliet Carel ons helaas weer.

Wie, wat en waar

EsPion

Sinds 23 mei 2014. www.espion.club

Voorzitter:

Raymond Altman, 020 - 665 89 63
voorzitter@espion.club

Secretaris:

Alfred Vellekoop, 0294 – 45 01 50
secretaris@espion.club

Penningmeester:

Gerard Diependaal, 020 - 615 36 05
penningmeester@espion.club

Bestuurslid algemeen:

Marcel Kusse, 020 – 690 25 00
bestuur@espion.club

Bestuurslid algemeen:

Willem Alpherts, 020 – 470 03 92
bestuur@espion.club

Wedstrijdleider extern:

Henk Enserink, 030 - 666 40 24
extern@espion.club

Wedstrijdleider intern:

Harrie Boom, 0636 - 00 39 42
Afmelden tot uiterlijk 18:00 uur
intern@espion.club

Website

Mick Vaassen, 0629 – 56 63 81
webmaster@espion.club

Redactie

Materiaal (liefst als Word-bestand)
redactie@espion.club

